НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ "КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМЕНІ ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО"

Факультет інформатики та обчислювальної техніки Кафедра обчислювальної техніки

Лабораторна робота №2.1 "Дослідження параметрів алгоритму дискретного перетворення Фур'є"

> Виконав: студент групи ІП-84 ІП-8408 Засько Євгеній

Теоретичні відомості

В основі спектрального аналізу використовується реалізація так званого дискретного перетворювача Φ ур'є (ДП Φ) з неформальним (не формульним) поданням сигналів, тобто досліджувані сигнали представляються послідовністю відліків x(k).

$$F_{x}(p) = \sum_{k=0}^{N-1} x(k) \cdot e^{-jk\Delta t p \Delta \omega}$$

$$\omega \to \omega_p \to p\Delta\omega \to p$$
 $\Delta\omega = \frac{2\pi}{T}$

На всьому інтервалі подання сигналів Т, 2 - один період низьких частот. Щоб підвищити точність треба збільшити інтервал Т.

$$t \to t_k \to k\Delta t \to k$$
; $\Delta t = \frac{T}{N} = \frac{1}{k_{\text{sym}}} \cdot f' z p$.

ДПФ - проста обчислювальна процедура типу звірки (тобто -е парних множень), яка за складністю також має оцінку $N^2 + N$. Для реалізації ДПФ необхідно реалізувати поворотні коефіцієнти ДПФ:

$$W_N^{pk} = e^{-jk\Delta t\Delta\omega p}$$

Ці поворотні коефіцієнти записуються в $\Pi 3$ У, тобто ϵ константами.

$$W_{N}^{pk}=e^{-jk}\frac{T}{N}p\frac{2\pi}{T}=e^{-j\frac{2\pi}{N}pk}$$

 W^{pk}_{N} не залежать від T, а лише від розмірності перетворення N. Ці коефіцієнти подаються не в експоненційній формі, а в тригонометричній.

$$W_N^{pk} = \cos\left(\frac{2\pi}{N}pk\right) - j\sin\left(\frac{2\pi}{N}pk\right)$$

Ці коефіцієнти повторюються (тому і р до N-1, і k до N-1, а (N-1) • (N-1)) з періодом N(2).. Т.ч. в ПЗУ треба зберігати N коефіцієнтів дійсних і уявних частин. Якщо винести знак коефіцієнта можна зберігати N/2 коефіцієнтів. 2/N- деякий мінімальний кут, на який повертаються ці коефіцієнти. У ПЗУ окремо зберігаються дійсні та уявні частини компілюють коефіцієнтів. Більш загальна форма ДПФ представляється як:

$$F_{x}(p) = \sum_{k=0}^{N-1} x(k) \cdot W_{N}^{pk}$$

ДПФ дуже зручно представити у вигляді відповідного графа. Приклад: граф 4-х точкового ДПФ. (k = 0.3; p = 0.3).

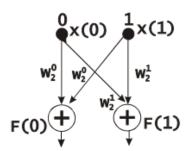
Коефіцієнти зручно представити у вигляді таблиці:

p k	0	1	2	3
0	W_4^0	W_4^0	W_4^0	W_4^0
1	W_4^0	W_4^1	W ₄ ²	W_4^3
2	W_4^0	W ₄ ²	W_4^0	W ₄ ²
3	W_4^0	W_4^3	W ₄ ²	W_4^1

Різних тут всього 4 коефіцієнта:

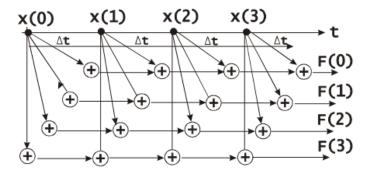
$$W_4^0 = cos\left(\frac{2\pi}{4}\cdot 0\right) - jsin\left(\frac{2\pi}{4}\cdot 0\right) = 1 \qquad \left(W_4^1 = -j\; ;\; W_4^2 = -1\; ;\; W_4^3 = +j\right)$$

Можна в пам'яті зберігати тільки 2, а решта брати з "-", якщо $1\ N/2$ - 1 < pk . $4\ ДП\Phi$ це вироджені перетворення, по модулю ці коефіцієнти = 1 і всі $4\ ДП\Phi$ можуть реалізуватися на 24-х суматора. Це буде далі використовуватися в реалізації ШП Φ з основою 4. $2\ ДП\Phi$ реалізується ще простіше:

$$(W_2^0 = +1; W_2^1 = -1)$$

Спеціальна схема реалізації ДПФ з активним використанням пауз між відліками При реалізації ДПФ можна організувати обробку в темпі надходження даних. Реалізація схеми в БПФ з активним використанням пауз на 4-х точках виглядає так:

Ця схема сильно залежить от Δt и N.

Умови завдання для варіанту бригади

Для згенерованого випадкового сигналу з Лабораторної роботи N 1 відповідно до заданого варіантом (Додаток 1) побудувати його спектр, використовуючи процедуру дискретного перетворення Фур'є. Розробити відповідну програму і вивести отримані значення і графіки відповідних параметрів.

Лістинг програми із заданими умовами завдання

```
fun main() {
  /*
    Grade book number - 8408
    Variant - 8
   */
  val harmonic = 6
  val frequency = 1500
  val discreteCountDown = 1024
  val signalGenerator = SignalGenerator(harmonic, frequency, discreteCountDown)
  val plotsDrawer = PlotsDrawer()
  val result = mutableMapOf<Double, Double>()
  val signal = signalGenerator.generate()
  for (p in 0 until discreteCountDown) {
    var f = Complex(0.0, 0.0)
    for (k in 0 until discreteCountDown) {
       f += result.getOrDefault(p.toDouble(), 0.0) + signal.getOrDefault(k.toDouble(), 0.0) *
```

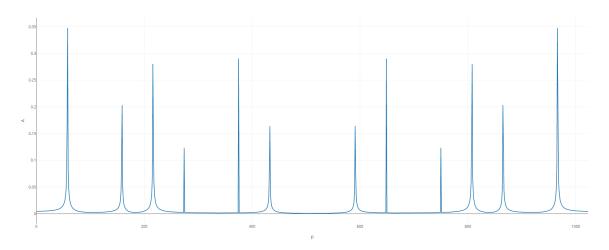
```
(\cos(2 * PI * p * k / discreteCountDown) - \sin(2 * PI * p * k /
discreteCountDown) * (1.0).j)
     }
    result[p.toDouble()] = f.abs() / discreteCountDown
  }
  val normalized = result.filter { it.key < discreteCountDown / 2 }
  plotsDrawer.createPlot(result, "p", "A")
  plotsDrawer.createPlot(normalized, "p", "A")
}
import kotlin.math.sqrt
data class Complex(val re: Double, val im: Double)
val Double.j: Complex
  get() = Complex(0.0, this)
operator fun Double.times(c: Complex): Complex {
  return Complex(this * c.re, this * c.im)
}
operator fun Double.minus(c: Complex): Complex {
  return Complex(this - c.re, - c.im)
}
operator fun Double.plus(c: Complex): Complex {
  return Complex(this + c.re, c.im)
}
operator fun Complex.plus(c: Complex): Complex {
```

```
return Complex(re + c.re, im + c.im)
}

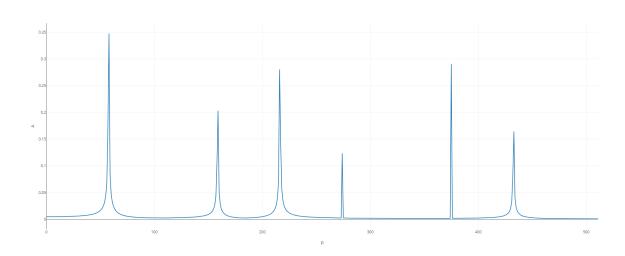
fun Complex.abs() = sqrt(re * re + im * im)
```

Результати виконання кожної програми

Default

Normalized

Висновки щодо виконання лабораторної роботи

В ході виконання лабораторної роботи ознайомився з принципом роботи перетворення Φ ур'є. Було створено програму, яка виконує перетворення Φ ур'є та будує два графіки амплітудно-частотної характеристики сигналу(нормалізований та звичайний)